
OBRAT DORIANA GREYE

Obsah

Postavy: 1

Obraz 1. - Obraz 1

Obraz 2. - Dokončení obrazu 2

Obraz 3. - Dorianova historie 4

Obraz 4. - Sybila 5

Obraz 5. Bratr Jim 6

Obraz 6. - Dorian bere Henryho do divadla 7

Obraz 7. Změna obrazu 8

Obraz 8. Párty co trvá 20 let 10

Postavy:

Dorian

Basil

Lord Henry

Sybila

Její bratr Jim

Basilův sluha Vasil

Dorianův Obraz

Fendor

Obraz 1. - Obraz

Basil a Vasil pracují na dokončení obrazu. V křesle sedí sir Henry.

Henry: To je tvoje nejlepší dílo Basile, to je to nejlepší cos kdy vytvořil. To rozhodně musíš někam poslat.

Basil: Asi to nepošlu nikam. Ne nikam to nepošlu.

Henry: Proboha proč? Ty si divnej, jen co získáš nějakou pověst, už bys ji zas chtěli odhodit. (Víš co je horší, než když se o někom moc mluví? Když se o někom nemluví vůbec.)

Basil: Vím že se mi vysměješ, ale opravdu to nemohu vystavit. Příliš jsem v tom zobrazil sám sebe.

Henry: Sám sebe? Podívej se na sebe jak vypadáš, v téhle nádheře není ani kousek z tvých hrubých rysů. Ty totiž moc myslíš, a kdo myslí, ten nikdy nemůže vypadat krásně. To krásné stvoření, jehož jméno mi nechceš prozradit taky nikdy nemyslí. Vsadím se o co chceš. Ale rozhodně se ti ničím nepodobá.

Basil: Ty mi nerozumíš. Ovšemže se mu nepodobám, ale umělec ve svém nejlepším díle zobrazuje nejen zobrazované, ale své nitro, a já cítím, že v blízkosti Doriana Greye se mé nitro obnažuje v celé své

Henry: Takže Dorian, Dorian Grey se jmenuje tvůj objev.

Basil: Neměl jsem v úmyslu prozradit ti jeho jméno.

Dorian: (Klepe)

Basil: Musíš odejít, nechci aby se s tebou seznámil.

Henry: No dovol?

(gag, snaží se ho vycpat ven oknem nebo kolem dveří)

Obraz 2. – Dokončení obrazu

Basil: Dobrý den, Doriane. Přišel jste mi dnes stát modelem o něco dříve než jsem čekal a...

Dorian: Já ale nechci stát modelem, nechci žádný portrét v životní velikosti a promiňte Basile, nevěděl jsem že u vás někdo je.

Henry: Můj drahý přítel Basil se chtěl omluvit nejen za své neobyčejně nudné chování během malování, ale i za mne. Jsem tu jen na návštěvě a nestihl jsem odejít.

Dorian: Ale to vůbec nevadí, BAsile, představ nás.

Basil: To je můj přítel Sir Henry Wotton, Henry toto je Dorian Grey.

Henry: Ano, tak vy jste ten Dorian Grey. Rád jsem vás poznal a teď už musím jít.

Dorian: Ale ne, prosím nechodte, Basil jaktěživ nepromluví slovo když maluje a vy jste jistě výřečný a celá ta nuda mi tak rychleji uteče.

Basil: Tak už si prosím sedněte a pózujte, a nedbejte ničeho co vám bude lord Henry říkat, má na své přátele velmi špatný vliv.

Dorian: Opravdu?

Henry: Každý vliv je nemorální ten dobrý i ten špatný. Každý by si přeci měl žít podle svého, tak jak je stvořen a ne podle toho jaký na něj jiní uplatňují vliv.

Dorian: Zajímavé!

BAsil: Mlč!

Henry: Proč nenosíte klobouk mladý příteli? Nebojíte se, že se opálíte?

Dorian: Ne, měl bych?

Henry: Vy se nesmíte nikdy opálit, neslušelo by vám to a Basil by vás už nikdy nechtěl malovat.

Dorian: Co na tom záleží.

Henry: ale Vám by na tom mělo záležet!

Dorian: Proč?

Henry: protože mládí je váš jedinný cenný majetek.

Dorian: Nikterak to nepocítuji.

Henry: Ne, teď to nepocítujete, ale jednoho dne až budete starý, vrásčitý a ošklivý až vám myšlení vryje do čela rýhy, pak to pocítíte strašlivě.

Teď ať přijdete kamkoliv všude lidi okouzlujete, ale bude tomu tak vždycky?

Máte podivuhodně krásnou tvář.

nemračte se ,máte, ale bude tomu tak vždycky?

Basil: Hotovo!

Henry: (bez zájmu) Nádhera Basile. Tleskám.

Dorian (okouzlen sám sebou jde k obrazu, dotýká se sám sebe)

Henry: Takže, co s tím obrazem teď uděláš? Pošleš ho na výstavu?

BAsil: Ne, nikdy.

Henry: Takže tohle mistrovské dílo zůstane tu a bude na něj sedat prach?

Basil: Chtěl jsem ho darovat Dorianovi.

Henry: BAsile, jak můžeš být tak krutý. Tohle vrcholné dílo, kde jsi zachytil Doriana v rozpuku mládí mu daruješ? Uvědom si, že jediným kazem tvého díla je, že už zítra nebude pravdivé. Už zítra bude jeho předloha starší a to co je teď úžasným zrcadlem bude čím dál víc lhát a Dorian se na to bude muset dívat! Raději mi ho prodej.

Basil: Nikdy, raději ho zničím, než abych ho komukoliv prodal.

Henry: Výborně, tady je nuž!

Dorian: NE! Hodiny tu stojím jen kvůli tomu aby to nádherné dílo bylo nakonec zničeno?

BAsil: Konečně vidíte v mém díle krásu?!

Dorian: Přenechejte mi ten obraz Basile.

BAsil: Nemůžu vám ho přenechat. Ten obraz byl vždycky váš.

Henry: Ten chlapec má ale štěstí.

Dorian: Jak je to smutné. Já budu jednou starý, strašný, příšerný, ale tenhle obraz zůstane vždycky mladý. Nikdy nebude starší než v tomto červnovém dni. Kdyby to tak mohlo být naopak! Kdybych tak já mohl zůstat mladý a stárnout mohl ten obraz. Za to – za to bych dal všechno! Ano, na celém světě není nic, co bych za to nedal. Dal bych za to svou duši.

Henry: to by byla pěkná pohroma pro tvé dílo, ne?

BAsil: Ano, proti tomu bych ostře protestoval.

Dorian: Ale samozřejmě, protože pro vás je důležitější vaše umění než přátelé. Vsadím se, že až se mi na čele objeví první vráska, přestanu vás zajímat. Lord Henry má pravdu. Jediné cenné je mládí. Až ucítím že stárnu, zabiju se.

(Párty)

Obraz 3. – Dorianova historie

(párty)

Henry: To jsem rád, že tě tu potkávám, ty přeci víš všechno o každém. Co víš o tamtom zářivém chlapci?

Fermor: Ten? Není to mladý Dorian Grey?

Henry: Ano, myslím, že ano. Dnes jsem se s ním seznámil a rád bych o něm něco věděl, než mne přestane zajímat.

Fermor: Ano, ano, on je , on je Kelsův vnuk! Ano, jeho matka Margart Devereux. Byl neobyčejně krásná. Všechny to upřímně rozčílilo, když utekla s takovým nýmandem. S mladíčkem, nizoučkou šarží od pěchoty. Ten chudák pak padl někde v souboji. Starý Kelso tenkrát najmul nějakého hromotluka, který ho veřejně urazil a v souboji ho pak prošpikoval jak kuře na rožeň. Nějakou dobu s ním pak nikdo nemluvil a v klubu musel sedávat sám, ale dceru si přivedl zpátky. Do roka po tom zemřela. Ano, je to určitě její syn...

Henry: Děkuji A teď něco pro zábavu!

Henry: Do opery!

Henry: Do baru!

Obraz 4. - Sybila

(roz dováděný Dorian jde kolem divadla, kde se nechá zlákat ke vstupu agilním naháněčem)

Sybila: Je ráno. Uteč! Honem! Na shledanou.

To skřivan skřehotá tak rozladěně

vrže to, skřípe, až mi to rve uši.

prý jeho trylky duši rozveselí

mně naopak z nich srdce usedá

jestli má žabí oči jak se říká

proč nevyměnil s ropuchou i hlas

když jeho nelítostné kvákání

jak poplach od sebe nás odhání.

Jdi už! Světlo je čím dál jasnější.

Dorian: (se zvedne a tleská, zatímco rozrušená Sybila utíká) Bravo!

Dorian: Kdo je ta kráska, a její přednes. Na takové úžasné stvoření, narazit v pětníkovém divadle. To je zázrak. Hned se s ní musím seznámit.

Dorian: Slečno? Mohu vstoupit?

Sybila: Ne, teď ne.

Dorian: Slečno. váš přednes a herectví mě tak uchvátilo, že jsem musel jít hned za vámi. Víím sluší se nejdříve poslat květinu a anonymně snad pár bonbonů, ale já si nemohl pomoci. A navíc, komu mám posílat květiny, když ani neznám vaše jméno.

Sybila: A já se snad dozvím na oplátku to vaše?

Dorian: Já víím, že dnes jste byla Jůlie a zítra snad budete Roxana nebo Desdemona, a máte-li tolik jmen, tak si sama vyberte jméno, které se vám ke mně bude nejlví hodit.

Sybila: (Sedne si do ndostupné pózy) Tak tedy vstupte, seznámíte se teď se slečnou Sybilou. (Uvidí ho) A vy jste snad princ z pohádky?

Dorian: Nemohu vás vzít na večeři?

(němé scény, vystupování, tleskání a rozhovorů v šatně i u stolku.)

Obraz 5. Bratr Jim

(Když Dorian odchází, vrazí do Jima, Sybilina bratra)

Jim: Kdo to byl?

Sybila: Jime, ach Jime, to je to štěstí, které mě potkalo.

Jim: Jaký štěstí, o čem to mluvíš?

Sybila: Bratříčku, víš jak jsem ti vyprávěla, že mě přijede zachránit můj princ z pohádky, tka to byl on. Můj princ.

Jim: Ty se chováš jak malá holka. Copak tady tě může potkat princ?

Sybila: Já víím že to není pravý princ, ale já jsem s ním tak šťastná.

Jim: Měla by sis dávat pozor. Zítra odplouvá moje loď a já už se o tebe nebudu moct starat. Budeš už úplný sirotek, tak nesmíš věřit nikomu a zvlášt' ne chlapům a navíc takovým.

Sybila: Ale ty ho neznáš. Kdybys ho znal, tak budeš šťastný jako já. Někdy mi přijde, že nejsi můj starší brat, ale mladší, když toho tolik o lásce nevíš. Dnes se se mnou zasnoubil.

Jim: To mi věř, že bych se s ním rád seznámil. Škoda že na to není čas. Musím jít. Můžeš mu vyřídit, že jestli ti ublíží... ať si mě nepřeje.

Obraz 6. – Dorian bere Henryho do divadla

Dorian: Musíte ji vidět, je úžasná. Je to anděl a její Julie. Tou mě okouzila hned ten první večer. A včera jsem se s ní zasnoubil.

Henry: Ale to ne! Vy jste přece rozumný chlapec. Neudělal jste něco tak neuváženého.

Dorian: Urážíte mne sire Henry. Jsem rozumný, ale právě proto jsem se zasnoubil ona je.

Henry: Z pouhého nerozumu jste byl rozumný a nerozumně jste se zasnoubil, nebo jak tomu mám rozumět?

Basil: Doriane, přeji vám to. Každý si zaslouží být šťastný a Henryho neposlouchejte. Je to škarohlíd.

Henry: Manželství je ta nejohavnější věc na kterou lidstvo přišlo

Basil: A přesto je Henry šťastně ženatý.

Dorian: PSt, už začíná.

Sybila: Je ráno. Uteč! Honem! Na shledanou.

To skřivan skřehotá tak rozladěně
vrže to, skřípe, až mi to rve uši.

Henry: Ta dívka opravdu ví o čem mluví, asi už se někdy slyšela.

Dorian: To není možné!

prý jeho trylky duši rozveselí
mně naopak z nich srdce usedá
jestli má žabí oči jak se říká
proč nevyměnil s ropuchou i hlas

Henry.: Je to opra vdu ona? nespletl jste se Doriane?

Dorian: Přísahám, jindy hraje úchvatně, to až dnes.

když jeho nelítostné kvákání
jak poplach od sebe nás odhání.
Jdi už! Světlo je čím dál jasnější.

Basil: To nic Doriane, viděl jsem už horší a věřím vám, třeba ji vaše přítomnost dnes rozrušila nebo

Dorian: Nestojím o vaši soustrast.

Dorian: Jak jsi mě mohla takhle ztrapnit?

Sybila: Ztrapnit? Proč?

Dorian: Přivedl jsem své přátele, abych tě s nimi seznámil na počest našeho zasnoubení a ty... ty.... ty jsi byla prostě otřesná!

Sybila: Ale miláčku, já.

Dorian: Neříkej mi miláčku? Jak jsi mohla tu postavu plnou něhy a lásky.

Sybila: Ale já až včera díky tobě zažila co je to pravá láska a předstírat jí na jevišti, byla by pro mě svatokrádež.

Dorian: Svatokrádež? Tak víš co? Konec. Odcházím. Nemohu s tebou být. Svou dnešní Julií jsi ve mně zabila mou lásku. Nechci tě už vidět nikdy. Hnusíš se mi.

Sybila: Ale Princi. Princi, z pohádky. Můj.

(Sybila se vrhá do kanálu a topí se jako Ofélie, Dorian přichází domů)

Obraz 7. Změna obrazu

Dorian: Co je to s mým obrazem? Co to mám za podivnou vrásku kolem úst, to není možné, vždyť, takhle nevypadám. To je škleb krutosti, já přeci nejsem krutý, nebo snad? Jsem?

Ale já takhle nevypadám (zkontroluje se v zrcadle) Ne, já vypadám stejně, ale obraz, ten obraz se změnil, to není možné, že by se to opravdu vyplnilo, že by obraz stárnul za mě, že by se splnilo to, že nic neposkvrní mojí vlastní krásu, ale proč ten krutý rys? Byl jsem snad k Sybile krutý? A nebyla krutá ona ke mně? Ty tři hodiny které jsem vytrpěl, když ona tak příšerně hrála? To bylo úměrné utrpení za těch pár slov, které jsem jí řekl. Navíc, ženy jsou způsobilé snášet smutek. Žijí jen ze svých vznětů a když si pořizují milence, tak jen proto aby mu mohli dělat scény. Ano, tak to říkal Lord Henry. Ale co můj obraz, byl tak krásný a teď se takhle zošklivil. Je to ostuda. Ne, byl jsem unáhlený, nesmím tolik poslouchat Lorda Henryho a musím Sybile všechno

vysvětlit. Utečeme spolu někam na venkov a tam zapomeneme. Pošlu jí květiny a lístek a moje tvář na obraze se opět vyhladí a já budu jako dřív, tedy, můj obraz.

Henry: Doriane, tady jste. Nesmíte se pro ni trápit. Je to tragédie, ale nedovolím vám abyste se trápil.

Dorian: (schová obraz) Lorde Henry, byl jsem k ní surový, byl jsem k ní zlý. To mám z toho, že vás poslouchám, nakazil jste mě, ale já přeci vím jak to napravit. A udělám to, protože nesnesu pomyslení mít zkaženou duši.

Henry: Ale Doriane!

Dorian: NE, vy určitě zase chcete říct něco ošklivého o manželství a já vás nebudu poslouchat. Ne vy, ale Basil bude mým průvodcem životem. Basil, který je ve svých úmyslech čistý.

Henry: Doriane!

Dorian: Ano, Basil byl původcem mojí proměny, ale také mě teď spasí (mluví víc o obraze než o situaci) Jedině malíř jako BASIL mě teď může...

Henry: Doriane, nemelte mi tu teď o tom nickovi, který nade vše cení jen umění, já mluvím o Sybile.

Dorian: (zmateně) Ale já přeci také mluvím o sybile, alespoň myslím.

Henry: Netrapte se pro ni.

Dorian: Nerozumím. Já? já se přeci netrápím. Všechno lze napravit, není důvod abych se trápil.

Henry: Vy jste nečetl ranní noviny? Článek o dívce, která se dnes v noci utopila v Temži? Ne, nesmíte si to dávat za vinu.

(dorian hledí na svůj obraz za závěsem)

Henry: Jistě to byla nešťastná náhoda, ale vás přeci v tom divadle nikdo nezná, že? Neznají tam vaše jméno.

Dorian: Ne.

Henry: A ona neměla žádné příbuzné.

Dorian: Jen bratra, odplul včera na lodi do Austrálie.

Henry: Tak vidíte, nesmíte se trápit. Trápit se můžete pro osud Ofélie nebo jiné postavy, ale ne pro její herečku. Byla to jen prázdná schránka, která vám učarovala, protože byla plná těch nejskvostnějších dramatických rolí.

Dorian: Ano.

Henry: Musíte zapomenout.

Dorian: Ano.

Henry: Půjdete se mnou do klubu?

Dorian: Ano.

Henry: Vzhůru tedy (s nenadálou živostí)

Dorian: (stále zaseknutě) dejte mi moment, jen se upravím a můžeme vyrazit.

(Henry odejde a Dorian vezme nůž a přejede si s ním po tváři. na obrazu se objeví jizva)

Obraz 8. Párty co trvá 20 let

Jak zachází Dorian s holkama

Jak zachází Dorian s přáteli

Jak klesá Dorian na dno

Obraz 9. V hampejzu v přístavu

Amelie: Tak co, fešáku?

Dorian: Jméno?

Amelie: Amelie Spencerová

Dorian: Kdo tě doporučil.

Amelie: Andula. Tlustá Andula

Dorian: (povzdech) takže víš co noc se mnou obnáší.

Amelie: Vim, ale taky mi řekla, ať si na tebe dám pozor a tak chci příplatek.

Dorian: Příplatek? Andula ti snad...

Amelie: Andula mi řekla pevnou cenu, ale já chci bezpečnostní příplatek, je to moje bezpečnost.

Dorian: (Chvíli váhá, zda to stojí za to.) Kolik?

Amelie: Dvojnásobek.

Dorian: (bije jí) Jsme-s Andulou-dohodnutý-na pevnou-cenu!

Amelie: (odplivne si) jo, přesně jak říkala Andula. /plnej princ z pohádky je to.

Jim: Cože? Pusťte ji.

Dorian: Prosím.

Jim: Jak jste mu to řekla.

Amelie: Princ z pohádky, každěj mu tu tak říká, v týhle části města mu nikdo jinak neřekne.

Jim: Pane, jestli je to tak, tak se připravte na smrt. Jmenuju se Jim Wayne, mou sestru Sibylu kdysi jeden takový jako vy, dohnal až na pokraj zoufalství. Jediné co o něm vím, že ho natolik milovala, že když ji opustil vzala si život a já přísahal, že se pomstím. Jen jsem neznal jeho jméno, od návratu z Austrálie toho muže hledám podle přezdívky, kterou mu ona dala a která zněla Princ z Pohádky.

Dorian: Ale no tak, no tak.

Jim: Chcete snad popřít, že se vám tu tak říká?

Dorian: To ne, jen... kolik bylo vaší sestře, když jí ten neznámý muž potkal?

Jim: Šestnáct

Dorian: A jemu?

Jim: snad osmnáct

Dorian: a kdy se jí to stalo, když říkáte, že je to už dávno?

Jim: Je to pane dvacet let.

Dorian: No a vypadám snad já na to, že by mi bylo víc než těch dvacet let?

Jim: Máte pravdu, promiňte pane, nechal jsem se zmást vaší přezdívkou.

Dorian: Vskutku, hloupé. Takovou přezdívkou může mít devadesát ze sta, přece byste je nechtěl všechny povraždit.

Jim: Promiňte. jsem zoufalý.

Dorian.: Tak vidíte. (odchází)

Amelie: Měls ho zabít. Je to ničema, prachatej ničema.

Jim: Nebyl to on, ten kterého hledám , tomu musí být 40 a tenhle nevypadá víc než na dvacet.

Amelie: Nevypadá, nevypadá! Ale už tu v týhle podobě dvacetl let straší, zeptej se tlustý Anduly kdo z ní udělal to co z ní je? Tenhle ďábel, jehož tvář nezestárla od jeho osmnáctých narozenin ani o den.

Dorian: Rychle! Běžte pomoci Amelii, někdo k ní vtrhnul a snad z ní vymlátí duši!

Obraz 10. Basilovo svědomí

Basil: Doriane, jste to vy? Doriane? Hledal jsem Vás doma, ale sluha mi řekl, že neví kdy se vrátíte. Za hodinu mi odjíždí vlak. Doriane.

Dorian: Ach, to jste vy Basile. Promiňte, myslel jsem, že za mnou běží nějaký žebrák.

Basil: Žebrák, který by znal vaše jméno? Nebud'te směšný, vím, že se mi vyhýbáte.

Dorian: Já?

Basil: To je jedno. Už ode mě budete mít pokoj. Odjíždím do Paříže. Budu tam malovat obraz, který mám už dlouho v hlavě. Slibuji že o mě půl roku, možná rok neuslyšíte.

Dorian: Jaké štěstí.

Basil: Můžeme k vám? Před odjezdem bych chtěl... Mám na vás prosbu.

Dorian: Tak dobrá.

(Vejdou)

Dorian: Kdy že vám jede ten vlak?

Basil: O půl jedné.

Dorian: Naleji vám?

Basil: Ne, děkuji.

Dorian: Tak tedy spust'te.

Basil: Vyhledal jsem vás, protože ... jsem slyšel zvěsti a nemohu jim uvěřit.

Nedávno jsem se díky úspěchu svých obrazů dostal do určité vyšší společnosti a tam kdykoliv narazíme na vaše jméno, vyvolá to u lidí odpor, každý raději změní téma.

Dorian: To je přeci tak běžné. Lidé na mě žárlí. Tak o mně raději nemluví.

Basil: To nemůže být jen to.

Dorian: Tak mě tedy pomlouvají?

Basil: Já doufám, že to jsou jen pomluvy. Proto jsem vás chtěl vyhledat před svým odjezdem. To co jsem o vás slyšel, o vašich výletech do přístavních čtvrtí, o vašem chování k dívkám, ale i k ženám, dokonce prý máte na svědomí i sebevraždu mladého Alan!

Dorian: Lži, lži, lži... co je špatného zajít si občas do podniku kde vám hned řeknou co si o vás myslí, místo toho nudného tancování okolo, jaké je vlastní všem těm nudným večerím v klubu.

Máte snad pocit, že žena nebo dívka, která si se mnou chce vyjít nedostává to nejlepší?

A že jsem k nim příkrý? Nejsem jen tak někdo, Basile.

Basil: Je to tedy pravda? O všech těch dívkách, se kterými už nikdy nepromluvili jejich snoubenci a o Lady Gvendolině? To kvůli vám už nesmí vídat vlastní děti! Jste zrůda a já jsem jí z vás vytvořil. Neměl jsem, nikdy jsem neměl vás malovat. Příliš jste zpychl. Vaše podoba...

Dorian: Ano, moje podoba. Pokračujte.

Basil: Takové hnusy, které jste napáchal by vám přeci musely zanechat stopy v tváři. Vždyť i Sir Henry má od toho svého ironického šklebu vrásky kolem úst, ale vy nic.

Může tedy za všechno vaše seznámení se Sirem Henrym?

Dorian: Ale ne, už to vypadalo, že vezmete tu vinnu na sebe, ale vždy je tu dobrý Sir Henry, na toho lze hodit všechno, že?

Basil: Jak to, že jste se ani trochu nezměnil v tváři, když vaše duše se změnila tolik. Kde je ten čistý chlapec, kterého jsem maloval?

Dorian: Stojí před vámi!

Basil: Ne, to je jen jeho podoba, ale kde je jeho duše. Kéž bych mohl vidět vaši duši.

Dorian: Chcete vidět moji duši?

Basil: Ano, chtěl bych vidět vaši duši. Jinak nebudu mít v Paříži klid.

Dorian: Dobře, uvidíte mou duši.

Obraz 11. Sir Henry

Henry: „Módní malíř zmizel“ Ty bombastické titulky, že? Zmizel. Jak může někdo zmizet? Novináři si svět představují jako vystoupení ve varieté, že? Já si to představuji tak, že přijel do Paříže, viděl jak se tam maluje, uvědomil si nedostatek svého talentu a skočil do Seiny. To by byl mnohem lepší titulek: „Tragický konec módního malíře“ Nesmějete se Doriane? Ne. Nevadí.

Netrapte se pro něj, byl průměrný. Všeho všudy namaloval jeden dobrý obraz. Ten váš. Ale to už je dávno. Kde ten obraz skončil? Asi je překryt vaší sbírkou Gobelínů, že? Jsou krásné. Líbí se mi jejich abstraktní vzory. Čím jsem starší, tím víc je dokážu ocenit. Oproti konkrétním tvářím se tak rychle neokoukají.

Jste dnes otřesný společník Doriane. Když tak mluvím o tom obraze. Víte co jsem vám tehdy předpovídal? Že zestárnete, budete ošklivý, a vy? Jako naschvál ne. Přijde mi to od vás cynické. Jsem starší než vy, měl byste z úcty k mě stárnout a vůbec podřizovat se mým předpovědím... ale to vy ne.

Zajímalo by mne, kdybych si vás a ten obraz dnes postavil vedle sebe, jestli bych našel deset rozdílů. Myslím, že ne. Ach. Bylo to s vámi dnes hezké odpoledne. Tiché, ale hezké. Vypovídal jsem se. Tak zas jindy. Na shledanou Doriane. A netrapte se pro Basila... Tedy jestli se pro něj trápíte.